

# ”TIPURI DE VIOLENȚĂ ÎN SOCIETATEA CONTEMPORANĂ” - VIOLENȚA ȘCOLARĂ -

Autor: Prof. Înv. Primar, gr. I *Efrimov Mirela Claudia*  
Școala Gimnazială Vișina Nouă, jud. Olt

## „BĂTAIA NU EDUCĂ ȘI NU DEZVOLTĂ COPIII, CI LE DISTRUGE SUFLETUL”

„Școala este o parte integrantă a comunității largi, iar problemele cu care se confruntă ca și instituție și mediu de formare a tinerilor privesc întreaga societate. Violența umană, indiferent în ce context se manifestă, este inerentă naturii umane, dar acest lucru nu înseamnă că nu trebuie să i se dea un răspuns ferm, prin acordarea unui rol special prevenirii și combaterii acestui fenomen social”( Institutul de Științe ale Educației, UNICEF, Violența în școală, București, 2005).

**Ce este violența?** Dicționarul explicativ al limbii române explică termenul de VIOLENT, -Ă, violenți, -te, adj. :1. Care se produce sau acționează cu putere, cu intensitate, intens, puternic, tare.. 2. (Despre ființe) Care are accese de furie, care se lasă condus de mânie, care se înfurie ușor, care are manifestări nestăpânite; coleric, furtunos, impulsiv, nestăpânit. ♦ (Despre manifestări ale ființelor) Care arată impulsivitate, nestăpânire, agresiune<sup>3</sup>. Care se face cu forța; brutal, silnic.

Violența are loc atunci când cineva, în mod intenționat, face, amenință că va face lucruri care rănesc fizic sau emoțional, sperie, provoacă durere și suferință altor persoane.

Violența fizică și verbală este o problemă de actualitate în societate. O găsim pe stradă, în familie, în școli, în mass media, în jocuri video, în sport.

Diversitatea, frecvența și gravitatea violenței în școală variază în funcție de:

- tipul unității de învățământ;
- zona în care este situată școala; mediul de rezidență rural/urban
- mărimea școlii (numărul de elevi din școală)

O soluție pentru diminuarea cazurilor ar fi ca fiecare școală să aibă un psiholog școlar. Psihatrii spun că principala problemă este lipsa comunicării. Educarea unui copil se face prin grijă, comunicare și răbdare, nu prin bătaie.

Tipuri de violențe la care sunt supuși elevii: violență emoțională, vulgaritatea de limbaj, violență fizică din partea colegilor mai mari sau mai puternici agresivitatea părinților, fraților, bunicii ca măsură de disciplinare a copiilor, critica și sancțiunile exagerate ale profesorilor, care nu-și cunosc suficient de bine elevii, violență stradală, escrocherii, șantaj din partea unor tineri fără ocupație, a găștilor de cartie, violuri, perversiuni sexuale, pornografie, între elevi sau provocate de persoane dinafara școlii.

Cauzele violenței la elevi **cauze de ordin genetic** : devieri comportamentale explicabile pe baza de date genetice carențe de ordin legislativ, la nivelul sistemului social în general și al celui școlar, în special: cauze de natură pedagogică, la nivelul școlii și al familiilor: tonul agresiv al educatorilor, bruscarea elevilor, aprecierea nedreaptă cu note sau calificative; incapacitatea părinților de a-și educa și stăpâni copiii; incoerență în sancționarea abaterilor; **cauze de ordin moral**, criza generală a sistemului de valori; conceptul de democrație prost înțeleasă, situația socio-morală și economică în unele familii: sărăcia și promiscuitatea din numeroase familii ; comportamentul agresiv în familie, pe fondul consumului de alcool; numărul mare de familii dezorganizate; aspecte născute de criza societății în tranziție: existența unui număr prea mare de discoteci cu program non-stop, baruri și alte locuri de distracție în localități, inclusiv la sate; accesul la alcool și droguri; **cauze generate si/sau alimentate de mass-media**: agresivitatea, violența și sexualitatea reprezintă principalul conținut al unor emisiuni tv.; lipsa/ raritatea modelelor pozitive în mass-media; **cauze ce țin de managementul școlii**, la nivel micro și macro-social: lipsa unor spații și preocupări ale școlii și comunității pentru

desfășurarea unor activități recreative, educative, reconfortante, distractive ( cluburi ale tinerilor, terenuri de sport, parcuri de distracție etc.) ; deprecierea imaginii școlii în urma prezentării la TV a unor evenimente izolate din școli.

Cele mai frecvente forme de violență între elevi **după gradul de gravitate**:

I. FORME UȘOARE: ton ridicat, ironie, insultă, înjurătură, intimidare, scuipare, instigare la violență, deposedarea de obiecte personale, însușirea bunului găsit, violarea secretului corespondenței, refuzul de a îndeplini sarcinile

II.FORME GRAVE: indisciplina la ore, hărțuire, amenințare, înșelăciune, șantaj, calomnie, lipsirea de libertate a persoanei, ultraj contra bunelor moravuri, tulburarea liniștii publice, pălmuire, îmbrâncire, imobilizare, lovire/bătaie, încăierare, constituirea unui grup infracțional organizat, aruncarea cu obiecte – cu consecințe grave, vătămare corporală gravă, mutilare, distrugere, instigare la discriminare, portul și folosirea fără drept de armă, tănuirea, furt, tâlhărie - Tâlhărie calificată, tentativă de viol, tentativă de omor, loviri sau vătămări cauzatoare de moarte, determinarea sau înlesnirea sinuciderii, omor, actul sexual cu un minor, viol.

Deoarece lucrurile tind să se agraveze în viitor , profesorii, autoritățile și cu părinții elevilor încearcă să găsească soluții pentru protecția și securitatea școlilor. În acest sens, în 2007, Guvernul a aprobat o strategie de reducere a violenței în școli. Aceasta presupune înmulțirea orelor de educație fizică și de activități culturale, ore de consiliere, dezbateri cu părinții și consiliere psihologică, întărirea pazei și ordinii în școală prin: contracte cu instituții de pază și protecție, supravegherea permanentă a școlii cu ajutorul unor camere video( unde e posibil) , accesul în școală se va asigura pe o singură intrare, îmbunătățirea serviciului pe școală al cadrelor didactice pentru evitarea oricăror evenimente nedorite, supravegherea atentă a elevilor, sesizarea promptă către organele de ordine ale statului a oricaror evenimente sau acte de violență ce s-au manifestat sau riscă să se producă în unitățile școlare, colaborarea strânsă cu poliția locală sau de proximitate și cu jandarmeria, supraveghere atentă a elevilor sau grupurilor potențial-agresive, desfășurând activități de prevenție a faptelor negative, întărirea legăturii școlii cu familia și comunitatea locală prin: o mai strânsă colaborare cu familiile elevilor, cu biserica, cu primăria, poliția, justiția, instituțiile sanitare, comunicarea cu părinții, acțiuni profesori-elevi-părinți-psihologi-cadre medicale-politiști-jandarmi, pentru realizarea de activități de informare și prevenire a unor fapte sociale reprobabile, introducerea uniformelor școlare, a unor însemne distinctive pentru elevii din fiecare școală, a legitimațiilor de elev, interzicerea utilizării telefoanelor mobile etc.

Opinia elevilor este importantă Elevii resimt mai acut și semnalezăcu mult mai multă franchețe decâtcadrele didactice, directorii, părinții,sau consilierii, unele fenomene de violență în școală.

**30 ianuarie** reprezintă **Ziua Mondială pentru NON-VIOLENȚĂ în școli**. Să facem tot ceea ce ne stă în putere pentru a ține departe acest fenomen nefast pentru întreaga omenire!!

„A lupta contra violenței școlare înseamnă a ameliora calitatea relațiilor și a comunicării între toate persoanele angrenate în actul educațional.” Dardel Jaouadi

Bibliografie:

[www.unicef.org](http://www.unicef.org)

[www.tineriimpotriviavolentei.edumanager.ro](http://www.tineriimpotriviavolentei.edumanager.ro)

[www.scritub.com/sociologie](http://www.scritub.com/sociologie)